

Grozījumi Autortiesību likumā

Izdarīt Autortiesību likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 11.nr.; 2003, 8.nr.; 2004, 10.nr.; 2007, 6.nr.; 2008, 3.nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 205.nr.; 2011, 58.nr.; 2013, 87., 188., 243.nr.; 2014, 257.nr.; 2017, 106.nr.; 2018, 244.nr.; 2020, 218.nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “ciparu formātā” ar vārdiem “digitālā formātā”.

2. 1. pantā:

papildināt pantu ar 12.² punktu šādā redakcijā:

“12²) **kultūras mantojuma institūcija** – bibliotēka, muzejs, arhīvs, kā arī filmu vai skaņu ierakstu mantojuma saglabāšanas institūcija;”;

papildināt pantu ar 19.¹ punktu šādā redakcijā:

“19¹) **tekstizrāce un datizrāce** – jebkāds automatizēts analītisks paņēmieni, ar kura palīdzību digitālā formātā analizē tekstu un datus, lai iegūtu tādu informāciju kā, piemēram, modeļus, tendences un korelācijas;”.

3. Papildināt 6. pantu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) vizuālās mākslas darbu, kuriem izbeidzies autortiesību termiņš, kopijas, ja tās nav radošās darbības rezultāts.”.

4. Izteikt 12. panta pirmās daļas otro teikumu šādā redakcijā:

“Darba devējs ar darba radīšanas brīdi iegūst tiesības izmantot minēto darbu mērķim, kādam tas radīts, un šim mērķim atbilstošā apjomā, ja vien līgumā nav paredzēts citādi.”.

5. Papildināt likuma 14. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1)¹ Datorprogrammas autors, pamatojoties uz savām personiskajām tiesībām, nevar aizliegt datorprogrammas pārveidošanu, grozīšanu un papildināšanu, ja vien šāda izmantošana nekaitē autora godam un cieņai, kā arī nevar īstenot savas personiskās tiesības uz darba atsaukšanu.”.

6. Izteikt 19. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Autortiesības nav uzskatāmas par pārkāptām, ja bez autora piekrišanas un bez atlīdzības samaksas šajā likumā noteiktajā kārtībā:

- 1) darbs tiek izmantots informatīviem mērķiem (20. pants);
- 2) darbs tiek izmantots izglītības un pētniecības mērķiem (21. pants);
- 2¹) darbs tiek izmantots tekstizracei un datizracei pētniecības mērķiem (21.¹ pants);
- 2²) darbs tiek izmantots tekstizracei un datizracei (21.² pants);
- 3) darbs tiek izmantots personu ar funkcionēšanas ierobežojumiem vajadzībām (22. pants);
- 3¹) noteikts darbs tiek izmantots tādu personu vajadzībām, kuras ir neredzīgas vai ar citādām lasīšanas grūtībām (22.¹ pants);
- 4) darbs tiek izmantots kultūras mantojuma institūciju vajadzībām (23. pants);
- 5) darbs tiek reproducēts tiesvedības mērķiem (24. pants);
- 6) tiek izmantots publiski izstādīts darbs (25. pants);
- 7) darbs tiek izmantots publiskā izpildījumā valstisku vai reliģisku ceremoniju laikā, kā arī izglītības iestādēs nepastarpinātā mācību procesā (26. pants);
- 8) darbu īslaicīgi izmanto raidorganizācija (27. pants);
- 9) darbs tiek parodēts, kariķēts vai izmantots stilizācijās;
- 9¹) darbs tiek izmantots publiskas izstādes vai publiskas mākslas darbu pārdošanas reklāmas mērķiem (27.¹ pants);
- 10) datorprogramma tiek izmantota reproducēšanai, tulkošanai un citādi pārveidošanai (29. pants);
- 11) tiek nodrošināta datorprogrammas sadarbība (30. pants);
- 12) darba atsavināšana citai personai notiek atkārtoti, izņemot šā likuma 17. pantā noteikto (32. pants).”.

7. Aizstāt 20. panta pirmās daļas 1. punktā vārdus “reproducēt publiskotus un publicētus darbus” ar vārdiem “reproducēt un publiskot izziņotus darbus”.

8. Izteikt likuma 21. pantu šādā redakcijā:

“21. pants. Darba izmantošana izglītības un pētniecības mērķiem

(1) Norādot izmantotā darba nosaukumu, avotu un autora vārdu, kā arī ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, nekomerciālā nolūkā atļauts izmantot izziņotus darbus vai to fragmentus:

- 1) ilustrēšanas mērķim mācību procesā, tai skaitā digitālā formātā, ja šāda izmantošana notiek izglītības iestādes pārziņā tās telpās vai citās vietās, vai drošā elektroniskā vidē, kas pieejama tikai izglītības iestādes pedagogiem un izglītojamiem, izmantošanas mērķim atbilstošā apjomā;
- 2) pētniecībai, izmantošanas mērķim atbilstošā apjomā.

(2) Izmantošana ilustrēšanas mērķim šā likuma izpratnē ir tāda darbu vai to fragmentu izmantošana, kas bagātina vai papildina mācību saturu.

(3) Droša elektroniska vide šā likuma izpratnē ir digitāla mācīšanas vai mācīšanās vide, kurai var piekļūt tikai izglītības iestādes pedagogi un izglītojamie, izmantojot piemērotas autentifikācijas procedūras, tostarp autentifikāciju ar paroli.

(4) Par šā panta pirmās daļas 1. punktā norādītās darbu vai to fragmentu izmantošanas vietu, ja to īsteno drošā elektroniskā vidē, uzskata Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā dibināta attiecīgā izglītības iestāde.”.

9. Papildināt likumu ar 21.¹ un 21.² pantu šādā redakcijā:

“21.¹ pants. Darba izmantošana tekstizracei un datizracei pētniecības mērķiem

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, pētniecības organizācijai un kultūras mantojuma institūcijai atļauts reproducēt likumīgi pieejamus darbus, lai veiktu tekstizraci un datizraci pētniecības mērķiem.

(2) Pētniecības organizācija šā likuma izpratnē ir augstskola, tostarp tās bibliotēka, zinātniska institūcija vai jebkāda cita institūcija, kuras galvenais mērķis ir pētniecība vai izglītojošu pasākumu veikšana, kas ietver arī pētniecību, un kura negūst peļņu vai gūto peļņu iegulda pētniecībā, vai arī darbojas sabiedrības interesēs. Komersantam, kuram šādā organizācijā ir izšķiroša ietekme, nedrīkst būt piekļuves priekšrocības tās radītajiem pētniecības rezultātiem.

(3) Saskaņā ar šā panta pirmo daļu izgatavotās darbu kopijas glabā, nodrošinot atbilstošu drošības līmeni, un tās atļauts saglabāt tikai pētniecības mērķiem, tostarp pētījuma rezultātu pārbaudei.

(4) Autortiesību subjektiem ir tiesības veikt pasākumus drošības un integritātes nodrošināšanai attiecībā uz darbus mitinošajiem tīkliem un datubāzēm šādam mērķim atbilstošā apjomā.

(5) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammām.

21.² pants. Darba izmantošana tekstizracei un datizracei

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, atļauts reproducēt likumīgi pieejamus darbus, lai veiktu tekstizraci un datizraci.

(2) Saskaņā ar šā panta pirmo daļu izgatavotās darbu kopijas drīkst glabāt tik ilgi, cik tas nepieciešams tekstizraces un datizraces mērķiem.

(3) Autortiesību subjekti var aizliegt darbu izmantošanu šā panta pirmajā daļā norādītajā veidā, par to skaidri informējot piemērotā veidā. Par aizliegumu izmantot tiešsaistē publiski pieejamus darbus informē, izmantojot tikai mašīnlasāmus līdzekļus.”.

10. izteikt 23. pantu šādā redakcijā:

“23. pants. Darba izmantošana kultūras mantojuma institūciju vajadzībām

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, kultūras mantojuma institūcijai nekomerciālā nolūkā atļauts jebkādā formātā un datu nesējā reproducēt tās krājumā pastāvīgi esošu darbu saglabāšanas mērķim, tai skaitā, lai saglabātu sabojātu vai nolietotu darbu, vai tādu darbu, kura datu nesējs ir tehnoloģiski novecojis, šim mērķim atbilstošā apjomā.

(2) Valsts, pašvaldības vai citas atvasinātas publiskas personas kultūras mantojuma institūcijai nekomerciālā nolūkā atļauts tās krājumā esošus darbus, kā arī to kopijas, kas izgatavotas saskaņā ar šā panta pirmo daļu, izņemot datorprogrammas, pēc pieprasījuma izmantošanai zinātniskam pētījumam vai pašizglītībai padarīt pieejamas fiziskajām personām, kurām ir autorizēta pieeja attiecīgās kultūras mantojuma institūcijas telpās īpaši ierīkotiem datoriem. Šo pakalpojumu kultūras mantojuma institūcija nodrošina, izmantojot tikai īpaši aizsargātus iekšējos tīklus.

(3) Kultūras mantojuma institūcijai atļauts bez tieša vai netieša komerciāla nolūka reproducēt tās krājumā esošus darbus vai to fragmentus, izņemot datorprogrammas, plakātos, skrejlapās, brošūrās un tamlīdzīgos informatīvos materiālos, informēšanas mērķim atbilstošā apjomā.”.

11. Papildināt likumu ar 27.¹ pantu šādā redakcijā:

“27.¹ pants. Darba izmantošana reklāmas mērķiem

Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, atļauts izmantot šā likuma 4. panta 6. – 9. punktā norādītos darbus vai to fragmentus publiskas izstādes vai publiskas mākslas darbu pārdošanas reklamēšanai, ciktāl tas nepieciešams attiecīgā pasākuma popularizēšanai, neveicot jebkādu citu izmantošanu komerciālā nolūkā.”.

12. Izteikt VII nodaļas nosaukumu šādā redakcijā:

“Autora mantisko tiesību atsavināšana un darba izmantošanas tiesības”.

13. Papildināt VII nodaļu ar 39.¹ pantu šādā redakcijā:

“39.¹ pants. Autora mantisko tiesību atsavināšana

Autors var atsavināt visas vai atsevišķas savas mantiskās tiesības, kā arī ierobežot minēto tiesību atsavināšanu ar noteiktu termiņu vai teritoriju.”.

14. Aizstāt 41. panta otrās daļas pirmajā teikumā vārdu “sublicence” ar vārdu “apakšlicence”.

15. Aizstāt 42. panta otrajā un trešajā daļā vārdus “licences saņēmējs” (attiecīgajā locījumā) ar vārdu “licenciāts” (attiecīgajā locījumā).

16. Papildināt likumu ar 45.¹, 45.² un 45.³ pantu šādā redakcijā:

45.¹ pants. Taisnīga atlīdzība par mantisko tiesību atsavināšanu vai darba izmantošanu

(1) Līgumā, ar kuru autors atsavina savas mantiskās tiesības, un licences līgumā nosakāma taisnīga atlīdzība autoram par mantisko tiesību atsavināšanu vai darba izmantošanu.

(2) Šā likuma VII nodaļas izpratnē atlīdzība ir taisnīga, ja tā līguma noslēgšanas brīdī atbilst atsavināmo mantisko tiesību vai iegūstamo darba izmantošanas tiesību ekonomiskajai vērtībai un ja tā veido samērīgu daļu no tiesību vai darba izmantošanas rezultātā gūtā mantiskā labuma.

(3) Nosakot taisnīgu atlīdzību, ņem vērā mantisko tiesību vai darba izmantošanas tiesību ekonomisko vērtību ietekmējošus apstākļus, tostarp komerciālu un nekomerciālu labumu, kuru gūst tiesību pārņēmējs vai darba izmantotājs, tiesību vai darba izmantošanas mērķi, apjomu un nozīmību atkarībā no izmantošanas veida, autora ieguldījumu darba radīšanā, kā arī tiesību pārņēmēja vai darba izmantotāja finanšu ieguldījumu attiecībā uz konkrēto darbu.

(4) Ja līgumā taisnīga atlīdzība nav noteikta, autoram ir tiesības prasīt tiesību pārņēmējam vai licenciātam grozīt līgumu, nosakot tajā taisnīgu atlīdzību, un izmaksāt atlīdzību (atlīdzības starpību), kas autoram pienāktos, ja taisnīga atlīdzība būtu noteikta līguma noslēgšanas brīdī. Ja trīs mēnešu laikā no dienas, kad autors ir vērsies pie tiesību pārņēmēja vai licenciāta, nav izdevies vienoties par līguma grozījumiem, autors ir tiesīgs prasīt taisnīgas atlīdzības noteikšanu tiesā.

(5) Darba samaksa, ko autors saņēmis par darbu, ko tas radījis, būdams darba attiecībās ar darba devēju un pildot darba pienākumus, uzskatāma par taisnīgu atlīdzību.

(6) Autoram neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā minētajām tiesībām ir tiesības prasīt papildu atlīdzību, ja līgumā noteiktā atlīdzība ir nesamērīgi maza, salīdzinot ar visiem ieņēmumiem, kas pēc līguma noslēgšanas gūti tiesību vai darba izmantošanas rezultātā, tai skaitā, ja minētie ieņēmumi gūti jauna tiesību vai darba izmantošanas veida rezultātā vai tāda izmantošanas veida rezultātā, kura nozīmība pieaugusi attiecīgā līguma darbības laikā. Pienākums maksāt papildu atlīdzību ir personai, ar kuru autors noslēdzis līgumu, vai mantisko tiesību tālākas atsavināšanas gadījumā - šo tiesību pārņēmējam.

(7) Ja šā panta sestajā daļā minētās autora tiesības prasīt papildu atlīdzību paredzētas nozares kolektīvās vienošanās ietvaros, piemēro attiecīgo kolektīvo vienošanos.

(8) Līguma noteikums, kas paredz autora atteikšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, nav spēkā.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(10) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē.

45.² pants. Pienākums sniegt informāciju

(1) Autora mantisko tiesību pārņēmējam un licenciātam, ar kuru autors ir noslēdzis licences līgumu, ir pienākums vismaz reizi gadā sniegt autoram aktuālu un visaptverošu informāciju par tiesību vai darba izmantošanu, tai skaitā par tiesību vai darba izmantošanas veidiem, šīs izmantošanas rezultātā gūtajiem ieņēmumiem un autoram pienākošos atlīdzību. Šo informāciju sniedz atbilstoši katras nozares specifiskajiem apstākļiem, tostarp līgumā ar autoru vienojoties par informācijas sniegšanas veidu un formu.

(2) Ja tiesību pārņēmējs ir noslēdzis licences līgumu vai izsniedzis licenci darba tālākai izmantošanai un tādēļ tiesību pārņēmēja rīcībā nav šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas, tiesību pārņēmējs pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma nekavējoties sniedz viņam informāciju par licenciātu (vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un kontaktinformāciju). Licenciātam pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma ir pienākums nekavējoties sniegt viņam šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju, kura ir licenciāta rīcībā.

(3) Ja licenciāts, ar kuru autors ir noslēdzis licences līgumu, ir izsniedzis apakšlicenci darba tālākai izmantošanai un tādēļ licenciāta rīcībā nav šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas par darba izmantošanu apakšlicences ietvaros, licenciāts pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma nekavējoties sniedz viņam informāciju par apakšlicences saņēmēju (vārdu, uzvārdu vai nosaukumu un kontaktinformāciju). Apakšlicences saņēmējam pēc autora vai autora pārstāvja pieprasījuma ir pienākums nekavējoties sniegt viņam šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju, kura ir apakšlicences saņēmēja rīcībā.

(4) Ja šā panta pirmajā daļā norādītās informācijas sniegšana ir saistīta ar nesamērīgu administratīvo slogu salīdzinājumā ar tiesību vai darba izmantošanas rezultātā gūtajiem ieņēmumiem, tiesību pārņēmējs un licenciāts ir tiesīgs sniegt tikai tāda veida un detalizācijas līmeņa informāciju, kādu šādos gadījumos var pamatoti sagaidīt.

(5) Tiesību pārņēmējam un licenciātam nav pienākuma sniegt šā panta pirmajā daļā norādīto informāciju attiecībā uz autoru, kura ieguldījums kopējā darbā ir nebūtisks.

(6) Šā panta piektās daļas noteikumu nepiemēro, ja autors ir informējis tiesību pārņēmēju vai licenciātu, ka minētā informācija nepieciešama, lai

īstenotu šā likuma 45.¹ panta sestajā daļā paredzētās tiesības uz papildu atlīdzību.

(7) Ja šajā pantā noteiktais informācijas sniegšanas pienākums paredzēts nozares kolektīvās vienošanās ietvaros un tas atbilst visiem šā panta nosacījumiem, piemēro attiecīgo kolektīvo vienošanos.

(8) Līguma noteikums, kas paredz autora atteikšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, nav spēkā.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(10) Šā panta noteikumi neattiecas uz darbiem, ko autors radījis, būdams darba attiecībās ar darba devēju un pildot darba pienākumus, izņemot informācijas sniegšanu par tādu minēto darba izmantošanu, kas nav paredzēta darba līgumā vai neatbilst mērķim, kādam darbs radīts.

(11) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē.

45.³ pants. Līguma izbeigšanas tiesības

(1) Ja divu gadu laikā kopš darba nodošanas pasūtītājam tiesību pārņēmējs vai licenciāts, kuram darba izmantošanas tiesības piešķirtas ar izņēmuma licenci, nav uzsācis izmantot minēto darbu, autoram ir tiesības izbeigt šo līgumu vai atsaukt licenci pilnībā vai attiecībā uz daļu no tiesībām, izņemot gadījumus, kad ir pamatoti sagaidāms, ka autors pats novērsīs apstākļus, kuru dēļ tiesības vai darbs netika izmantots.

(2) Attiecībā uz audiovizuāla darba izmantošanu, pastāvot objektīvam pamatam, šā panta pirmajā daļā minētais termiņš, pusēm vienojoties, var tikt pagarināts līdz pieciem gadiem.

(3) Autors var īstenot šā panta pirmajā daļā paredzētās tiesības, ja viņš ir informējis tiesību pārņēmēju vai licenciātu par nodomu izbeigt līgumu vai atsaukt licenci, nosakot saprātīgu termiņu, ne īsāku par 12 mēnešiem, kura laikā tiesību pārņēmējam vai licenciātam jāuzsāk darba izmantošana, bet tiesību pārņēmējs vai licenciāts līdz noteiktā termiņa beigām izmantošanu nav uzsācis.

(4) Pēc šā panta trešajā daļā minētā termiņa beigām autors vai nu īsteno šā panta pirmajā daļā paredzētās līguma izbeigšanas tiesības, vai arī minētais līgums turpmāk uzskatāms par licences līgumu, ar kuru piešķirta vienkārša licence darba izmantošanai.

(5) Ja darbam ir divi vai vairāki autori un katra autora individuālais ieguldījums nav norobežojams kā neatkarīgs darbs, šā panta pirmajā daļā paredzētās līguma izbeigšanas tiesības var īstenot tikai visi līdzautori kopīgi.

(6) Līguma noteikums, kas paredz atkāpšanos no šajā pantā minētajām tiesībām, ir spēkā tikai tādā gadījumā, ja tas noteikts nozares kolektīvās vienošanās ietvaros.

(7) Šā panta noteikumi neattiecas uz datorprogrammu autoriem.

(8) Šā panta noteikumi neattiecas uz darbiem, ko autors radījis, būdams darba attiecībās ar darba devēju un pildot darba pienākumus.

(9) Šā panta noteikumi neattiecas uz licences līgumiem, kuri noslēgti ar kolektīvā pārvaldījuma organizāciju vai neatkarīgo pārvaldījuma sabiedrību Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma izpratnē.”.

17. 46. panta pirmajā un otrajā daļā, 48. panta otrajā, ceturtajā, piektajā, devītajā, desmitajā, divpadsmitajā un piecpadsmitajā daļā, 49. panta pirmajā daļā un pārejas noteikumu 13. punktā aizstāt vārdu “nodot” (attiecīgajā laikā, kārtā un locījumā) ar vārdu “atsavināt” (attiecīgajā laikā, kārtā un locījumā).

18. Papildināt likumu ar 46.¹ un 46.² pantu šādā redakcijā:

“46.¹ pants. Raidorganizāciju sniegtie papildinošie tiešsaistes pakalpojumi

(1) Papildinošs tiešsaistes pakalpojums šā likuma izpratnē ir tiešsaistes pakalpojums, kas ietver radio vai televīzijas raidījumu un tos papildinošu materiālu nodrošināšanu sabiedrībai, ko veic raidorganizācija vai kas tiek veikta raidorganizācijas kontrolē un tai uzņemoties atbildību, vienlaikus ar raidorganizācijas veikto raidījumu pārraidi vai ierobežotu laiku pēc tās.

(2) Par papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamo darbību, ar kurām raida un padara darbus pieejamus sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā, norises vietu uzskata to Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā raidorganizācijai ir galvenā uzņēmējdarbības vieta. Šis nosacījums attiecas arī uz papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamo darbu reproducēšanu.

(3) Nosakot atlīdzības lielumu par šā panta otrajā daļā minēto darbu izmantojumu, ņem vērā visus papildinošā tiešsaistes pakalpojuma aspektus, tostarp minētajā pakalpojumā ietvertu raidījumu pieejamības ilgumu tiešsaistē, auditoriju un nodrošinātās valodu versijas. Atlīdzību var noteikt arī kā daļu no raidorganizācijas ieņēmumiem.

(4) Šo pantu piemēro:

1) radio raidījumiem;

2) televīzijas ziņu un aktuālo notikumu raidījumiem vai citiem pašas raidorganizācijas veidotajiem un pilnībā finansētajiem televīzijas raidījumiem, izņemot sporta pasākumu un tajos ietvertu darbu pārraides.

(5) Šā panta otrās daļas piemērošana neskar autortiesību subjektu un raidorganizācijas līgumslēgšanas brīvību vienoties par tiesību, kas

nepieciešamas papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai, ierobežošanu.

46.² pants. Tiešā ievade

(1) Tiešā ievade šā likuma izpratnē ir tehnisks process, ar kura starpniecību raidorganizācija pārraida savus raidījumus nesošus signālus organizācijai, kas nav raidorganizācija, tādā veidā, ka raidījumus nesošie signāli to raidīšanas laikā nav pieejami sabiedrībai.

(2) Ja raidorganizācija pārraida raidījumus nesošus signālus izplatītājam, izmantojot tiešo ievadi, vienlaikus neveicot šo raidījumus nesošo signālu pārraidīšanu sabiedrībai, un, ja signālu izplatītājs pārraida minētos signālus sabiedrībai, uzskata, ka raidorganizācija un signālu izplatītājs veic vienotu publiskošanas darbību.

(3) Raidorganizācijai un signālu izplatītājam šā panta otrajā daļā minētajai publiskošanai ir jāsaņem autortiesību subjektu atļauja.

(4) Raidorganizācija un signālu izplatītājs nav solidāri atbildīgi par šā panta otrajā daļā minēto vienoto publiskošanas darbību.”.

19. 47. pantā:

izteikt pirmo, otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(1) Blakustiesības ir izpildītāju, fonogrammu producentu, filmu producentu, raidorganizāciju un preses izdevēju tiesības.

(2) Blakustiesību objekts ir izpildījums, tā fiksācija, fonogramma, filma, raidījums un preses izdevums.

(3) Šajā nodaļā noteikto tiesību subjekti ir izpildītāji, fonogrammu producenti, filmu producenti, raidorganizācijas, preses izdevēji vai to tiesību pārņēmēji un mantinieki.”;

izteikt desmito daļu šādā redakcijā:

“(10) Attiecībā uz blakustiesību objektu izmantošanu piemērojami šā likuma 40.–45. panta un 46.¹–46.² panta noteikumi. Izpildītājiem piemēro arī šā likuma 45.¹, 45.² un 45.³ panta noteikumus.”.

20. Izslēgt 48. panta trešās daļas 4. punktā, 50. panta 2. punktā, 52. panta pirmās daļas otrajā teikumā un 53. panta pirmās daļas 4. punktā vārdus “pa kabeļiem”.

21. Papildināt likumu ar 53.¹ pantu šādā redakcijā:

“53.¹ pants. Preses izdevēja tiesības attiecībā uz preses izdevuma izmantošanu tiešsaistē

(1) Preses izdevējam attiecībā uz preses izdevuma izmantošanu tiešsaistē, ko veic informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, ir šādas izņēmuma tiesības:

1) tieši vai netieši, īslaicīgi vai pastāvīgi reproducēt preses izdevumu;

2) padarīt preses izdevumu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā.

(2) Preses izdevums šā likuma izpratnē ir darbu apkopojums, kurš ietver galvenokārt literārus darbus žurnālistikā, bet var ietvert arī citus darbus vai blakustiesību objektus, un kurš:

1) veido atsevišķu vienību periodiskā vai regulāri atjauninātā izdevumā ar vienu nosaukumu, kā laikrakstā vai vispārīgu vai speciālu interešu žurnālā; un

2) ietver informāciju sabiedrībai par dienas jaunumiem vai citām tēmām; un

3) ir publiskots jebkādā masu informācijas līdzeklī pēc pakalpojumu sniedzēja iniciatīvas, tā kontrolē un tam uzņemas redakcionālo atbildību.

(3) Zinātniskā vai akadēmiskā nolūkā publiskoti periodiskie izdevumi nav uzskatāmi par preses izdevumiem šā likuma izpratnē.

(4) Šā panta pirmās daļas noteikumus nepiemēro:

1) ja preses izdevumu izmanto individuāls izmantotājs personiskām vajadzībām vai nekomerciālā nolūkā;

2) hipersaites ievietošanai;

3) atsevišķu vārdu vai ļoti īsu fragmentu izmantošanai.

(5) Šā panta pirmās daļas noteikumi neskar tiesības, kuras saskaņā ar šo likumu paredzētas autortiesību un blakustiesību subjektiem attiecībā uz preses izdevumā ietvertiem darbiem un blakustiesību objektiem.

(6) Preses izdevējs nav tiesīgs, pamatojoties uz šā panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām, aizliegt citiem izmantot tādus darbus un blakustiesību objektus, kurus tas ietvēris preses izdevumā uz vienkāršas licences pamata.

(7) Preses izdevējs nav tiesīgs, pamatojoties uz šā panta pirmajā daļā paredzētajām tiesībām, aizliegt citiem izmantot tādus darbus un blakustiesību objektus, kuru autortiesību vai blakustiesību termiņš ir izbeidzies.

(8) Preses izdevumā ietvertā darba autoram ir tiesības uz samērīgu daļu no ieņēmumiem, ko preses izdevējs gūst par šā panta pirmajā daļā minēto preses izdevuma izmantojumu tiešsaistē.”

22. 54. panta trešajā daļā:

papildināt 2. punktu aiz skaitļa „21” ar skaitļiem „21.¹, 21.² un aiz skaitļa „22.¹” ar skaitli „23”.

izslēgt 3. punktu.

23. Papildināt 55. pantu ar 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3²) Preses izdevēja tiesības ir spēkā divus gadus pēc preses izdevuma publiskošanas.”.

24. Papildināt likumu ar VIII¹ nodaļu šādā redakcijā:

“VIII¹ nodaļa

Darba vai blakustiesību objekta izmantošana, ko veic tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs

56.¹ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējs, kura galvenais mērķis vai viens no galvenajiem mērķiem ir glabāt un nodrošināt publisku piekļuvi liela daudzuma darbu vai blakustiesību objektu, kurus ir augšupielādējuši pakalpojumu lietotāji, un kurus tas organizē un to izmantošanu veicina peļņas nolūkā.

(2) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēji šā likuma izpratnē nav tādi pakalpojumu sniedzēji kā bezpeļņas tiešsaistes enciklopēdijas, bezpeļņas izglītības vai zinātnisko materiālu repozitoriji, atvērtā pirmkoda programmatūras izstrādes un kopīgošanas platformas, Elektronisko sakaru likumā definētie elektronisko sakaru pakalpojumu sniedzēji, tiešsaistes tirdzniecības vietas, kā arī starpuņēmumu mākoņpakalpojumu sniedzēji un tādu mākoņpakalpojumu sniedzēji, kas ļauj lietotājiem augšupielādēt saturu savām vajadzībām.

56.² pants. Darba vai blakustiesību objekta izmantošana, ko veic tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, nodrošinot publisku piekļuvi darbam vai blakustiesību objektam, kuru augšupielādējis pakalpojumu lietotājs, veic darba vai blakustiesību objekta publiskošanu vai padara to pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā.

(2) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis atļauju publiskot darbu vai blakustiesību objektu vai padarīt to pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā, šāda atļauja

aptver arī tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu lietotāju darbības nekomerciālos nolūkos vai tādas darbības, kas nerada būtiskus ieņēmumus.

(3) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nav saņēmis atļauju šā panta pirmajā daļā minētajai darba vai blakustiesību objekta izmantošanai, tas ir atbildīgs par autortiesību vai blakustiesību pārkāpumu, ja vien tas nepierāda, ka:

a) ir pielicis vislielākās pūles, lai saņemtu atļauju; un

b) ievērojot nozares standartus par profesionālo rūpību, ir pielicis vislielākās pūles, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai nav pieejami tādi darbi vai blakustiesību objekti, par kuriem autortiesību vai blakustiesību subjekti ir snieguši tam atbilstošu un nepieciešamo informāciju; un

c) saņemot autortiesību vai blakustiesību subjekta pamatotu paziņojumu, ir nekavējoties rīkojies, lai savā tīmekļvietnē atspējotu piekļuvi paziņojumā minētajam darbam vai blakustiesību objektam vai izņemtu šo darbu vai blakustiesību objektu no savas tīmekļvietnes, un ir pielicis vislielākās pūles, lai saskaņā ar šā panta trešās daļas b) apakšpunktu nepieļautu tā atkārtotu augšupielādi.

(4) Nosakot, vai tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs ir izpildījis šā panta trešajā daļā noteiktos pienākumus, piemēro samērīguma principu, ņemot vērā arī pakalpojuma veidu, auditoriju un lielumu, pakalpojumu lietotāju augšupielādēto darbu vai blakustiesību objektu veidu, kā arī piemērotu un iedarbīgu līdzekļu pieejamību un to izmaksas pakalpojumu sniedzējam.

(5) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, pildot šā panta trešās daļas b) un c) apakšpunktā noteiktos pienākumus, neliedz piekļuvi tādiem lietotāju augšupielādētiem darbiem vai blakustiesību objektiem, kuru izmantojums nepārkāpj autortiesības un blakustiesības, tostarp arī darbiem vai blakustiesību objektiem, uz kuru izmantojumu attiecas autora vai blakustiesību subjekta mantisko tiesību ierobežojumi.

(6) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs veic darbu vai blakustiesību objektu publiskošanu vai nodrošina to pieejamību sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā šā panta pirmajā daļā norādītajā veidā, šim tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam nepiemēro Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 10. panta piektās daļas noteikumus.

(7) Šā panta noteikumi neuzliek tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam vispārīgu pārraudzības pienākumu.

(8) Šā panta noteikumi neskar līgumslēgšanas brīvību un neuzliek pienākumu autortiesību vai blakustiesību subjektam izsniegt atļauju.

56.³ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju atbildības atvieglojumi

(1) Ja tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs, kura pakalpojumi Eiropas Savienībā ir pieejami mazāk nekā trīs gadus un kuru gada apgrozījums ir mazāks par 10 miljoniem *euro*, nav saņēmis atļauju šā likuma 56.² panta pirmajai daļā minētajai darba vai blakustiesību objekta izmantošanai, tas ir atbildīgs par autortiesību vai blakustiesību pārkāpumu, ja vien tas nepierāda, ka:

- a) ir pielicis vislielākās pūles, lai saņemtu atļauju; un
- b) saņemot autortiesību vai blakustiesību subjekta pamatotu paziņojumu, ir nekavējoties rīkojies, lai savā tīmekļvietnē atspējotu piekļuvi paziņojumā minētajam darbam vai blakustiesību objektam, vai izņemtu šo darbu vai blakustiesību objektu no savas tīmekļvietnes.

(2) Ja panta pirmajā daļā minēto tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja unikālo apmeklētāju vidējais skaits mēnesī, aprēķinos balstoties uz iepriekšējo kalendāro gadu, pārsniedz 5 miljonus, tam papildus šā panta pirmajā daļā noteiktajiem pienākumiem jāpierāda, ka tas ir pielicis vislielākās pūles, lai nepieļautu tādu darbu vai blakustiesību objektu atkārtotu augšupielādi, par kuriem autortiesību vai blakustiesību subjekti ir snieguši tam atbilstošu un nepieciešamo informāciju.

56.⁴ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju lietotāju sūdzību izskatīšana

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nosaka kārtību, kādā tas, nekavējoties un neprasot samaksu, izskata lietotāju iesniegtās sūdzības par piekļuves atspējošanu augšupielādētiem darbiem vai blakustiesību objektiem vai to izņemšanu.

(2) Izskatot saskaņā ar šī panta pirmo daļu iesniegtās sūdzības, tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējs nodrošina, ka:

- 1) par sūdzības iesniegšanu tiek informēts iesaistītais autortiesību vai blakustiesību subjekts;
- 2) iesaistītajām pusēm ir iespēja pamatot savus iesniegumus;
- 3) lēmumu par piekļuves atspējošanu augšupielādētam darbam vai blakustiesību objektam vai tā izņemšanu pārbauda fiziska persona.

56.⁵ pants. Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja pienākums sniegt informāciju

(1) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam pēc autortiesību vai blakustiesību subjekta vai tā pārstāvja pieprasījuma ir pienākums sniegt tam informāciju par:

1) šā likuma 56.² panta trešajā daļā minētās sadarbības īstenošanu, tostarp informāciju par īstentajiem pasākumiem un rīkiem, lai nodrošinātu, ka sabiedrībai nav pieejami tādi darbi vai blakustiesību objekti, kuru izmantošanai nav saņemta atļauja.

2) ar licences līgumu starp tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēju un autortiesību vai blakustiesību subjektu aptverto darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu, tostarp izmantojuma intensitāti un ieņēmumiem.

(2) Tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums pakalpojumu sniegšanas noteikumos informēt to lietotājus par viņu iespējām izmantot darbus un blakustiesību objektus, pamatojoties uz šajā likumā paredzētajiem autora vai blakustiesību subjekta mantisko tiesību ierobežojumiem.”.

25. Aizstāt likuma 57. panta pirmajā daļā vārdu “otrā” ar vārdu “trešā”;

26. 59. pantā:

izteikt pirmās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) iegūt vai atkārtoti izmantot būtisku datu bāzes satura daļu ilustrēšanas mērķim mācību procesā, ievērojot šā likuma 21. panta pirmās daļas 1. punkta, otrās, trešās un ceturtais daļas noteikumus;”;

papildināt pirmo daļu ar 2.¹ punktu šādā redakcijā:

“2¹) iegūt būtisku datu bāzes satura daļu pētniecības mērķim, ievērojot šā likuma 21. panta pirmās daļas 2. punkta noteikumus;”;

papildināt pirmo daļu ar 4., 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

“4) iegūt būtisku datu bāzes satura daļu tekstizracei un datizracei, ievērojot šā likuma 21.¹ un 21.² panta noteikumus;

5) iegūt vai atkārtoti izmantot būtisku datu bāzes satura daļu tādu personu vajadzībām, kuras ir neredzīgas vai ar citādām lasīšanas grūtībām, ievērojot šā likuma 22.¹ panta noteikumus;

6) iegūt būtisku datu bāzes satura daļu saglabāšanas mērķim kultūras mantojuma institūciju vajadzībām, ievērojot šā likuma 23. panta pirmās daļas noteikumus.”;

aizstāt otrās daļas pirmajā teikumā vārdu “atvasināta” ar vārdu “atsavināta”.

27. 62.¹ pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Ievērojot šajā nodaļā noteikto, kultūras mantojuma institūcijām to krājumos iekļautus nenosakāmu autortiesību subjektu darbus bez autortiesību un blakustiesību subjektu piekrišanas atļauts: ..”;

izteikt otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(2) Nenosakāmu autortiesību subjektu darbi šā likuma izpratnē ir kultūras mantojuma institūciju krājumos iekļauti darbi un blakustiesību objekti, kuri ir pirmo reizi publicēti vai pārraidīti kādā Eiropas Savienības dalībvalstī un kuru tiesību subjektus pēc rūpīgas meklēšanas nav izdevies noskaidrot vai atrast:..”.

28. Papildināt likumu ar IX² nodaļu šādā redakcijā:

“IX² nodaļa. Komerčiālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana

62.⁴ pants. Komerčiālā apritē nepieejami darbi vai blakustiesību objekti

(1) Šā likuma izpratnē darbu vai blakustiesību objektu uzskata par komerčiālā apritē nepieejamu, ja, ieguldot saprātīgas pūles, ir noskaidrots, ka var pieņemt, ka viss darbs vai blakustiesību objekts netiek piedāvāts sabiedrībai parastajā tirdzniecības apritē.

(2) Kultūras mantojuma institūcija noskaidro, vai konkrētie darbi vai blakustiesību objekti ir uzskatāmi par komerčiālā apritē nepieejamiem, izmantojot vismaz šā panta trešajā daļā minētos informācijas avotus.

(3) Informācijas avotus, ko izmanto, lai noskaidrotu, vai konkrētie darbi vai blakustiesību objekti ir uzskatāmi par komerčiālā apritē nepieejamiem, nosaka un regulāri atjauno Kultūras ministrija. Informācijas avotu sarakstu un tā grozījumus Kultūras ministrija publicē oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un publisko savā tīmekļvietnē.

(4) Ja darbs vai blakustiesību objekts publiskots vairākos formātos vai versijās un komerčiālā apritē ir pieejams kāds no šiem formātiem vai versijām, šo darbu vai blakustiesību objektu uzskata par komerčiālā apritē pieejamu.

62.⁵ pants. Komerčiālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana uz licences līguma pamata

(1) Slēdzot licences līgumu ar kultūras mantojuma institūciju par tās krājumā pastāvīgi esošu komerčiālā apritē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu reproducēšanu, izplatīšanu, publiskošanu vai padarīšanu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā

nekomerciālā nolūkā, kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir tiesīga pārstāvēt autortiesību vai blakustiesību subjektus bez kolektīvā pārvaldījuma līguma noslēgšanas. Ar minēto licences līgumu piešķir vienkāršo vai vispārējo licenci šā likuma 42. panta izpratnē.

(2) Šā panta pirmajā daļā norādīto licences līgumu var slēgt tikai kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas saņēmusi Kultūras ministrijas atļauju konkrēto tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veida pārvaldīšanai atbilstoši Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likumam.

(3) Ja kādu tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veidu pārvalda vairākas kolektīvā pārvaldījuma organizācijas, kas atbilst šā panta otrās daļas nosacījumiem, šīs kolektīvā pārvaldījuma organizācijas slēdz kopīgu licences līgumu ar kultūras mantojuma institūciju.

(4) Kolektīvā pārvaldījuma organizācija un kultūras mantojuma institūcija var vienoties par teritoriju Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas ietvaros, kurā ir spēkā šā panta pirmajā daļā norādītais licences līgums.

(5) Autortiesību vai blakustiesību subjektiem ir tiesības jebkurā laikā pieprasīt, lai kultūras mantojuma institūcija pārtrauc viņu darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu atbilstoši šā panta pirmajā daļā norādītajam licences līgumam pilnībā vai attiecībā uz atsevišķiem darbiem vai blakustiesību objektiem.

62.6 pants. Komerčiālā aprītē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošana bez autortiesību vai blakustiesību subjektu piekrišanas

(1) Ievērojot šā likuma 18. panta otrās daļas noteikumus, bez autortiesību un blakustiesību subjektu piekrišanas un atļūdzības samaksas kultūras mantojuma institūcijai atļauts nekomerciālā nolūkā padarīt pieejamus sabiedrībai tās krājumā pastāvīgi esošus komerčiālā aprītē nepieejamus darbus vai blakustiesību objektus pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tiem var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā nekomerčiālā tīmekļvietnē, ja:

- 1) attiecīgo autortiesību vai blakustiesību subjektu mantisko tiesību pārvaldīšanu neveic neviena kolektīvā pārvaldījuma organizācija, kas saņēmusi Kultūras ministrijas atļauju konkrēto tiesību un darbu vai blakustiesību objektu veida pārvaldīšanai atbilstoši Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likumam; un
- 2) tiek norādīts autora vai jebkura cita identificējama autortiesību vai blakustiesību subjekta vārds.

(3) Autortiesību vai blakustiesību subjektiem ir tiesības jebkurā laikā pieprasīt, lai kultūras mantojuma institūcija pārtrauc viņu darbu vai blakustiesību objektu izmantošanu atbilstoši šā panta pirmajai daļai pilnībā vai attiecībā uz atsevišķiem darbiem vai blakustiesību objektiem.

(4) Par šā panta pirmajā daļā norādītās komerciālā aprītē nepieejamu darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas vietu uzskata Eiropas Savienības dalībvalsti vai Eiropas Ekonomikas zonas valsti, kurā dibināta attiecīgā kultūras mantojuma institūcija, kas veic darbu izmantošanu.

62.⁷ pants. Trešo valstu darbi vai blakustiesību objekti

(1) Šīs nodaļas nosacījumus nepiemēro tādām darbu vai blakustiesību objektu kopumam, par kuru atbilstoši 62.⁴ pantam noskaidrots, ka to galvenokārt veido:

- 1) darbi vai blakustiesību objekti, izņemot kinematogrāfiskus vai audiovizuālus darbus, kuri ir pirmo reizi publicēti vai pārraidīti trešā valstī;
- 2) kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi, kuru producenta atrašanās vieta vai pastāvīgā dzīvesvieta (domicils) ir trešā valstī; vai
- 3) trešo valstu valstspiederīgo darbi vai blakustiesību objekti, attiecībā uz kuriem nav iespējams noteikt konkrēto valsti atbilstoši šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktam.

(2) Trešā valsts šā likuma izpratnē ir jebkura valsts, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts.

(3) Kolektīvā pārvaldījuma organizācija var slēgt 62.⁵ panta pirmajā daļā noteikto licences līgumu par šā panta pirmajā daļā norādītajiem darbiem vai blakustiesību objektiem, ja tā pārstāv ievērojamu skaitu konkrētās trešās valsts autortiesību vai blakustiesību subjektu.

62.⁸ pants. Informācijas sniegšana

(1) Kultūras mantojuma institūcijai ir pienākums vismaz sešus mēnešus pirms darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas uzsākšanas nosūtīt Eiropas Savienības aģentūrai “Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs” ievietošanai tiešsaistes portālā informāciju par:

- 1) komerciālā aprītē nepieejamiem darbiem vai blakustiesību objektiem, kurus kultūras mantojuma institūcija plāno izmantot;
- 2) veidu, kā autortiesību un blakustiesību subjekti var iebilst pret darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas uzsākšanu un pieprasīt izmantošanas pārtraukšanu;
- 3) noslēgto licences līgumu, tai skaitā par tā pusēm, darbības teritoriju un paredzētajiem darbu vai blakustiesību objektu izmantošanas veidiem.

(2) Lai nodrošinātu nozaru specifikai atbilstošu informāciju autortiesību un blakustiesību subjektiem, kultūras mantojuma institūcija un kolektīvā pārvaldījuma organizācija veic papildu publicitātes pasākumus. Ja ir pamats uzskatīt, ka minētie publicitātes pasākumi būs efektīvāki citā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai trešā valstī, šos publicitātes pasākumus veic attiecībā uz autortiesību un

blakustiesību subjektiem konkrētajā Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai trešā valstī.

29. 67.¹ pantā:

izteikt 3. punktu šādā redakcijā:

“3) retranslācijas pakalpojumu sniedzējs un raidorganizācija nevar vienoties par retranslēšanu;”;

papildināt pantu ar 6., 7. un 8. punktu šādā redakcijā:

“6) pusēm, kas vēlas noslēgt līgumu par audiovizuāla darba padarīšanu pieejamu sabiedrībai pa vadiem vai citādā veidā tādējādi, ka tam var piekļūt individuāli izraudzītā vietā un individuāli izraudzītā laikā platformā, kurā pieejami audiovizuāli pakalpojumi pēc pieprasījuma, ir radušās ar darba izmantošanas licencēšanu saistītas grūtības;

7) ir strīds par piekļuves atspējošanu tiešsaistes satura kopīgošanas pakalpojumu sniedzēja lietotāja augšupielādētam darbam vai blakustiesību objektam vai tā izņemšanu no tīmekļvietnes;

8) ir strīds par šā likuma 45.¹ panta sestajā daļā noteiktajām tiesībām prasīt papildu atlīdzību vai šā likuma 45.² pantā noteikto pienākumu sniegt informāciju.”.

30. Papildināt likuma pārejas noteikumus ar 17., 18., 19., 20. un 21. punktu šādā redakcijā:

“17. Šā likuma 45.¹ un 45.³ pantu piemēro attiecībā uz darbībām, kas atbilstoši līgumam veiktas pēc 2021. gada 7. jūnija.

18. Šā likuma 45.² pantā noteikto informācijas sniegšanas pienākumu pilda no 2022. gada 7. jūnija.

19. Līgumiem par papildinošo tiešsaistes pakalpojumu nodrošināšanai nepieciešamajām tiesībām, kuri bija spēkā 2021. gada 7. jūnijā un zaudē spēku pēc 2023. gada 7. jūnija, šā likuma 46.¹ pantu piemēro no 2023. gada 7. jūnija.

20. Publiskošanas atļaujām, kuras bija spēkā no 2021. gada 7. jūnija un zaudē spēku pēc 2025. gada 7. jūnija, šā likuma 46.² pantu piemēro no 2025. gada 7. jūnija.

21. Šā likuma 53.¹ pantu piemēro preses izdevumiem, kas pirmoreiz publiskoti pēc 2019. gada 6. jūnija.”

31. Papildināt nodaļu „Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām” ar 13. un 14. punktu šādā redakcijā:

“13) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/789, ar ko paredz noteikumus par to, kā īstenojamas autortiesības un blakustiesības, kuras piemēro noteiktām raidorganizāciju

tiešsaistes pārraidēm un televīzijas un radio programmu retranslācijām, un ar ko groza Padomes direktīvu 93/83/EEK;

14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 17. aprīļa direktīvas (ES) 2019/790 par autortiesībām un blakustiesībām digitālajā vienotajā tirgū un ar ko groza direktīvas 96/9/EK un 2001/29/EK.”